

San Carlos de la Ràpita 8 – Decembre 1963

Estimat germà: La teva última carta del Febrer del any en que ens trobem diu "Espero que des d'ara escriuràs més sovint" i al rellegirla em fa avergoñir, doncs mentalment t'he escrit un munt de cartes, que no he pasat al paper.

Espero que Jaume s'agi aclimatat en els seus estudis i tot li vagi bé.

Cuan va sortir l'article de Pla a Destino, no vareig enviarlo doncs estava segura que ho faria Benguerel. Jo el vareig trobar molt bé, i crec que és una bona propaganda per a tu. Precisament tenim de fer un regal, i volíem comprar el teu diccionari, però a Barcelona està agotat. També vàrem rebre l'últim llibre teu, i com sempre ni solament vareig escriuret que l'aviem rebut. En fi lo que s'en diu "És una calamitat" aquesta 'so jo; ara be penso moltes vegades en tu i el estar allunyats no minva gens el meu afecte envers vosaltres.

T'escric desde San Carlos ont he vingut per solucionar coses del camp avans de festes, perquè les festes em fan més ilusió a Barcelona. Aquest any agrícola ha estat molt dolent; vàrem tenir grans plujes al Delta del Ebre, que varen inundar els camps arrosals durant la recolecció del arroj i hem tingut lo que s'en diu mala anyada.

El papa va seguint, i gràcies als antibiòtics i als moderns medicaments va fent llarga vida, encare que ell està a vegades de mal humor perquè no es troba bé, te malt de cap, tos, en fi no es dona conte dels seus 86 anys.

Ja vàrem pagar l'altre cens del carrer San Pere ens han tocat 835 pts cada un. Encare no està venuda es veu que serà un xic lent, però com tu vindràs ja podrem parlar de lo que voldràs fer del producte de la venta, però naturalment entre els dos tindrem de donar al papa mentres visqui lo que li correspon del us defruit. També tindria ganes de que em liquidesis el pago que fem entre els dos a la Sra que va per les tardes a casa el nostre pare. Aquest any 1963 li he donat a raó de 200 pesetes semanals, i gràcies no ens deixi perquè el servei domèstic està desapareixent a gran velocitat i el que queda demana uns preus altíssims. Jo no se quin fenomen està passant al nostre país, hi ha més treball que treballadors, i además la gent no treballa gaire i vol guanyar molt, bé crec que cuan vindràs trobaràs les coses bastant canviades.

Ja saps que he comprat una màquina de escriurer? Per fi li ha arribat el seu moment.

Ja suposo que sabrem cuan veniu. Jo enviaré el meu crismas, però mentres ja vos desitjo unes Festes plenes de salud i felicitat.

Una ben forta abraçada de la teva germana

[Signatura]

Espero que l'any sabàtic serà per descansar una mica del treball que deus aver portat aquests darrers mesos.

Em penso que el pròxim més de Gener Pau tindrà d'anar a Paris per coses del seu càrrec, jo suposo que també hi aniré, ja sabrem si vosaltres esteu allí per veurens.

[Signatura]